

(και των Υπηρεσιακών οργάνων αλλά και των Συλλόγων) αλλά και εξωπορευτικών που έχουν σχέση με την άσκηση των δραστηριοτήτων του Υπουργείου (ΤΕΕ, Καλλιτεχνικό Επιμελητήριο κ.λτ.) ώστε να αποφευχθούν νέα προβλήματα τα οποία θα μπορούσαν να έχουν αντιμετωπισθεί και επιλύθει από την αρχή. Θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη όλη την ευρωπαϊκή εμπειρία στον τομέα αυτό όπως αυτή αποτυπώθηκε στα πορισμάτα του Ευρωπαϊκού Συνδέσμου για τη Διαχείριση της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς στις χώρες-μέλη της ΕΟΚ, που έγινε τον Δεκέμβρη του 1991. Τέλος θα πρέπει να χαράζει με ακρίβεια και σαφήνεια τα όρια των αρμοδιοτήτων όλων των υπηρεσιακών μονάδων, ώστε να μην υπάρχουν επικαλύψεις, δημιουργώντας έτσι τις προϋποθέσεις για μια αρμονι-

κή και με ίσους όρους συνεργασία όλων των επιστημονικών κλάδων χωρίς αντιπαραθέσεις και κλαδικές διεκδικήσεις.

Τέλος, μέσα από τον νέο Οργανισμό, αλλά και από τον νέο αρχαιολογικό νόμο, πρέπει να βγαίνει το μήνυμα ότι η ευθύνη για την προστασία της Πολιτισμικής μας Κληρονομιάς βαρύνει στο ακέραιο όλους μας ανεξαρέτως.

Direction of Execution of Museum Works

V. Chandakas

The objective of this service is the execution of all the works regarding museums and archaeological sites in general. The Direction is divided in the Auctions, Execution and Supervision, Inspection and Receipt Department. Basic prerequisite of all proposals is the replacement of the present, ill-functioning organogramme of the Ministry of Culture by a modern one which will have been drawn with the participation of all the interested parties.

contractors, while minor projects or other works that require skilled and specialized personnel are executed by craftsmen or relevant employees of the Ministry of Culture. The Direction is staffed, among others, with twenty-nine persons whose knowledge and skill cover all the necessary specialities. The major problems this service has to solve are generated by the poor condition of the old museum buildings and the postponement of their reconstruction, owing to the lack of credits. The proposals for the improvement of this situation include the decentralization of the central technical services that can be achieved by creating regional ones; the classification of the works on a regional (conservation, repairs) or national (constructions, extinctions) level; and the creation of a specific Department of Building Restoration. Basic prerequisite of all proposals is the replacement of the present, ill-functioning organogramme of the Ministry of Culture by a modern one which will have been drawn with the participation of all the interested parties.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ

Μαρία Πιπιλή

Διευθύνουσα Κ.Ε.Α.

Το Κέντρον Ερεύνης της Αρχαιότητος της Ακαδημίας Αθηνών (Κ.Ε.Α.) ιδρύθηκε το 1977, με πρωτοβουλία του Καθηγητή της Αρχαιολογίας και Ακαδημαϊκού Γεωργίου Μυλωνά.

Σύμφωνα με τον ιδρυτικό του νόμο (Ν. 636/1977), σκοπός του Κέντρου είναι «η έρευνα της Ιστορίας, της Τέχνης και του Πολιτισμού εν γένει της Ελληνικής Αρχαιότητος, εν συναφείᾳ δε προς τάυτην και της Ρωμαϊκής». Ο σκοπός αυτός εκπληρώνεται με τη μελέτη των γραπτών πηγών, αμέσως και εμμέσων, καθώς και με τη μελέτη και επεξεργασία του αρχαιολογικού υλικού στους τόπους όπου διατηρείται (χώροι)

ή φυλάσσεται (μουσεία, αποθήκες, συλλογές), μετά από άδεια και έγκριση της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας. Για την επιτόπια μελέτη του αρχαιολογικού υλικού, οι ερευνήτες του Κ.Ε.Α. έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν σε επιστημονικές αποστολές μετά από εισήγηση της Ακαδημίας και έγκριση του Υπουργείου Παιδείας. Τελικός στόχος όλων των ερευνητικών εργασιών είναι η δημοσίευση αυτοτελών μελετών, οι οποίοι εντάσσονται, ως επί το πλείστον, στην υπάρχουσα Σειρά Μονογραφιών του Κ.Ε.Α. Τα εκτελούμενα στο Κ.Ε.Α. ερευνητικά προγράμματα αφορούν στη μελέτη της Νεολιθικής, Κρη-

τομικηναϊκής, Κλασικής και Ρωμαϊκής Αρχαιότητας. Στο Κρητομυκηναϊκό και το Κλασικό πρόγραμμα δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στα θέματα της θρησκευτικής ζωής και της συμαφούς λατρευτικής πρακτικής. Επίσης, στο Κέντρο καταρτίζεται Βιβλιογραφικό Αρχείο της Προϊστορικής Ελλάδος. Τα περισσότερα ερευνητικά προγράμματα καταρτίστηκαν στα μέσα της δεκαετίας του '80, οπότε το Κ.Ε.Α. απέκτησε σχετικά πλήρη στελέχωση.

Το Κ.Ε.Α. εποπτεύει και συντονίζει, επίσης, τις διεθνείς σειρές της Ακαδημίας *Corpus Vasorum Antiquorum*, *Tabula Imperii Romani* και *Corpus Signorum*

Imperii Romani. Η εποπτεία γίνεται σε συνεργασία με τις ειδικές Επιτροπές της Ακαδημίας για τις σειρές αυτές και σύμφωνα με τους όρους που έχουν τεθεί από τη Διεθνή Ένωση Ακαδημιών. Τα επί μέρους έργα των παραπάνω σειρών εκπονούνται είτε από ερευνητές του Κ.Ε.Α. είτε από εκτός Κέντρου επιστήμονες, στους οποίους η Ακαδημία έχει αναθέσει το σχετικό έργο.

Τις εργασίες του Κ.Ε.Α. επιβλέπει Εφορευτική Επιτροπή, αποτελούμενη από Ακαδημαϊκούς, οι οποίοι εισηγείται στην Ακαδημία για όλα τα επιστημονικά, οικονομικά κλπ. Θέματα του Κέντρου, όπως θέματα εκδόσεων, ερευνητικών αδειών, προμήθεια βιβλίων, αγορά μηχανολογικού εξοπλισμού, κ.ά. Ένα από τα μέλη της Εφορευτικής Επιτροπής ορίζεται Επόπτης του Κέντρου. Ο Επόπτης Ακαδημαϊκός, σε συνεννόηση με τον Διευθυντή του Κέντρου, επιβλέπει

και συντονίζει την εκτέλεση των ερευνητικών προγραμμάτων.

Για το Κ.Ε.Α. προβλέπονται μία θέση Διευθυντή και έξι θέσεις ερευνητών, από τις οποίες έχουν πληρωθεί οι τέσσερις. Το 1990 ψηφισθήκε νόμος (Ν. 1894/1990) σύμφωνα με τον οποίο το επιστημονικό προσωπικό όλων των ερευνητικών Κέντρων της Ακαδημίας στην άναχθηκε στις τέσσερις βαθμίδες ερευνητών, Α, Β, Γ και Δ, που προβλέπονται στον Ν. 1514/1985 για την ανάπτυξη της επιστημονικής και τεχνολογικής έρευνας. Η πλήρωση των θέσεων του ερευνητικού προσωπικού γίνεται με εφαρμογή των σχετικών διατάξεων του Ν. 1514.

Στο Κ.Ε.Α. υπάρχει βιβλιοθήκη 2.500 περίπου τόμων αρχαιολογικού και ιστορικού περιεχομένου. Τέλος, το εκτελώνται στο Κ.Ε.Α. ερευνητικό έργο έχει πρωθηθεί σημαντικά μετά την απόκτηση μηχανογραφικού εξοπλισμού (Η/Υ,

κ.λπ.) στα πλαίσια της πρόσφατης μηχανοργάνωσης της Ακαδημίας Αθηνών.

The Center for Research of Antiquity of Athens Academy

M.Pipili

The purpose of the Center is «the research of History, Art and Civilization of Greek Antiquity in general and of Roman Antiquity in respect». Research programs refer to the study of Neolithic, Creto-Mycenean, Classic and Roman antiquity on the basis of written sources and preserved archaeological material. Most of these programs were planned and scheduled in the mid-1980's, when the serving personnel was relatively sufficient. The Center supervises and coordinates the international projects of the Academy in cooperation with the relevant committees of the institution. Its library comprises about 2.500 volumes of archaeological and historic context.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ

Αιμιλία Γερουσλάνου

Υποδιεύθυντρια Μουσείου Μπενάκη

Το Μουσείο Μπενάκη ιδρύθηκε το 1930 από τον Αντώνη Μπενάκη και αποτελεί μία από τις βασικές μονάδες του ελληνικού μουσειακού δυναμικού. Το πολύτιμο περιεχόμενο, η οικείτητα της ατμόσφαιρας και ο πολιτιστικές δραστηριότητες συνθέτουν την ιδιαιτερότητα της φυσιογνωμίας του και καθορίζουν τους μελλοντικούς του προσανατολισμούς, ερμηνεύοντας παράλληλα το μεγάλο δείκτη της προσέξευσης του κοινού.

Η βαθύτερη γνώση του περιεχομένου των συλλογών και ο προβληματισμός πάνω στην ουσία του μουσειακού προσανατολι-

σμού επιτρέπουν να προσδιορίσθει η υπόσταση του Μουσείου, ο ιδιαίτερος χαρακτήρας της αυτοτελείας του, και γινεί αντιληπτή η απόλυτη συνέπεια ανάμεσα στη σύλληψη και την πραγμάτωση του. Η προσεκτική μελέτη των εκθεμάτων και των ενοτήτων, που απαρτίζουν το πλούσιο μηλικό του, φανερώνει την άμβρωση του χτισμένη πάνω σε μια κεντρική ίδεα: την ανασύνθετη της ιστορικής-πολιτισμικής συνέχειας του Ελληνισμού σε ολόκληρο το ανάπτυγμα του χρόνου και του χώρου του.

Οι ελληνικές συλλογές του Μουσείου Μπενάκη, με κέντρο βά-

ρους τη μεταβυζαντινή περίοδο, απαρτίζουν μιαν αρραγή ενότητα, που προσδιορίζει άλλωστε και το σήμα της μουσειακής του ταυτότητας, αποτυπώντας, πέρα από τα διάφορα στάδια της καλιτεχνικής εξέλιξης, τον εσωτερικό ειρμό της πολιτισμικής συνέχειας του ελληνισμού, από την απώτατη αρχαιότητα ως τα πιο πρόσφατα χρόνα. Απ' αυτή την άποψη οι ελληνικές συλλογές του Μουσείου Μπενάκη λειτουργούν ως ουσιστά παναγκάλισσεν, ενός συνεχούς πνευματικού και πολιτιστικού αγώνα, ως ερεθίσματα αναγωγής στα διάφορα στάδια ενός πολυεπίπεδου